

[Nøhr.]

sagt som min personlige Mening — under de Overvejelser og det Arbejde, der skal finde Sted i den kommende Skattelovskommission.

Hvad angaar Henvendelsen fra Erhvervenes Fællesudvalg, var det vist, det hed, med Advarsel imod at gennemføre Udligningsforslaget, fordi det vilde ødelægge Sparsommeligheden, skal jeg kun sige, at denne Henvendelse er der ikke nogen som helst Grund til at tage højtideligt. Det har altid været saadan her i Landet og er det, formentlig ogsaa i andre Lande, at hver Gang der er Tale om en anden Fordeling af Byrderne, hvorved de velstillede Kredse skal betale noget mere, saa kommer der Betæneligheder frem fra visse Sider i Retning af, at det vil være ganske ødelæggende for Sparsommeligheden. Nej, saamænd vil det ikke ødelægge Sparsommeligheden, at Skattelykommunerne kommer til at bære en noget større Part af de uafviselige Udgifter, der hviler paa Kommunerne Landet over.

Jeg skal slutte med at sige, at efter mit Partis Opfattelse bør denne Udligningslov gennemføres snarest. Den giver de vanskeligt stillede Kommuner en haardt tiltrængt Lettelse, indtil en Overvejelse af hele Skatteproblemet og dets mange forskellige Sider kan blive tilendebragt gennem en Kommissionsbehandling. Jeg skal derfor anbefale Tinget at stemme for de af Flerpartiet tiltraadte Ændringer og at stemme imod Venstres og Det konservative Folkepartis Ændringsforslag.

Jens Thomsen: Det foreliggende Forslag er efter min Mening et daarligt Forslag, der er fremsat i en uheldig Tid. Det er et daarligt Forslag, fordi det gør Skatteforholdene unødigt udviklede, og fordi det ødelægger den kommunale Sparsommelighed og fremmer Ødselheden. Det ærede Medlem Hr. Nøhr bedyrede ganske vist, at dette ikke var rigtigt, at Ødselheden ikke vilde fremmes ved dette Forslag. Denne Tendens er imidlertid demonstreret godt i „Politiken“ forleden af en fremtrædende radikal københavnsk Kommunalmand, idet vedkommende fastslaar, at nu, da Udligningen er gennemført, skal der indføres en helt ny Kommunalpolitik; nu er det ganske unødvendigt for Københavns Kommune at tjene 17 Mill. Kr. paa Elektriciteten, takket være Udligningen. Vedkommende tænker selvfølgelig her i første Række paa Udligningen mellem København, Frederiksberg og Gentofte, men det viser den Tendens, som ogsaa indeholdes

i det her foreliggende Forslag. Denne Ændring, der her fremhæves, i Københavns Kommunes Finanspolitik, viser med al ønskelig Tydelighed, hvordan man herfra kan tvinge andre til gennem Udligning at deltage i de store Udgifter. Saa længe København selv skal betale sine Udgifter, er det en god Politik at tage store Fortjenester ind paa Gas og Elektricitet, men naar andre skal være med til at betale Udgifterne, saa bliver det pludselig en forkastelig Politik, og nu skal altsaa „Lad-rulle-Politikken“ indføres.

Tidspunktet for Forslagets Gennemførelse er uheldigt, fordi man netop nu har nedsat en Kommission, der skal undersøge hele Beskatningsspørgsmaalet. Gennemføres det foreliggende Forslag, vil dette foregribe Begivenhedernes Gang, og det vil da staa som en Hindring for en fornuftig gennemført Skattepolitik.

Den bedste Udligning er den, at Staten overtager de Udgifter, som Kommunerne ingen Indflydelse har paa, og det giver sundere Forhold at lade Kommunerne selv betale de Udgifter, de selv har Bestemmelsesretten over. Det foreliggende Forslag indfører samme Puljesystem, som vi kender fra Socialloven. Det er jo i Virkeligheden et stort Forsikringssselskab, der oprettes, hvor Skatteyderne betaler deres Forsikringspræmie gennem Skatterne og gennem Sygekasserne, hvor alle jo er tvunget til at være Medlemmer. I alle private Forsikringssselskaber betales samme Forsikringspræmie for samme Forsikringssum uden Hensyn til, om den forsikrede bor i København eller paa den jyske Hede, og det er efter min Mening nødvendigt at gennemføre dette sunde Forretningsprincip, dersom en Udligning i det hele taget skal virke retfærdigt. Det foreliggende Forslag indfører det modsatte Forretningsprincip, idet Manden paa Heden maa betale den største Forsikringspræmie, men til Gengæld faar han en betydelig mindre Forsikringssum. Manden i København betaler en mindre Forsikringspræmie, idet han faar større skattefri Fradrag og mindre Kontingent til Sygekassen; men han faar til Trods derfor en større Forsikringssum for sine Penge.

En Aldersrentenyder faar i København 1 086 Kr.; men samme Aldersrentenyder paa Landet faar kun 702 Kr. Staten betaler 620 Kr. 57 Øre i Tilskud til Statsborgeren i København, men kun 401 Kr. til Statsborgeren paa Landet. Der maa gennemføres Lighed for Loven, saa Staten behandler alle Skatteborgere ens uden Hensyn til, om de bor i København eller i en